¶ Pſalmus.xlvi. in quo om̄es fideles inuitātur ad laudandū deū.

Propħa ī pſona aploꝝ ait / cū tot bn̄ficia vob̄ fecerit de⁹

Omnes gentes ad q̄s peruenit gratia dei (gaudete bonis opibus! iubilate deo voce exultacōis) ↄcordet manus ⁊ lingua. ille operētur. hec ↄfiteat. Merito iubilādū ⁊ pſallēdū eſt deo. Qm̄ ē dn̄s) q̄ dn̄atur om̄i creatuē (excelſus) nobilitate nature q̄ prius fuerat deſpectus a iudeis ter-ribilis ip̄e ē iudicaturus mūdū poteſtate (rex magnus ſup omnē terrā) qm̄ rex regū eſt ⁊ dn̄s dominātiū.

¶ Prophēta in pſona apoſtoloꝝ inquit.

Plaudite etiā qꝛ deus. Subiecit nobis) .i. vniuerſitati xp̄ianorū (ꝑplos) iudeoꝝ. vel p fidē ut credētes. vel p dignā ſue iniquitatis vltionē ut pfidos obſtinatos (et gētes) ↄuerſas ad fidē (ſub p̄dicacōibꝯ nr̄is) ſbiecit p fidē obediētes plenarie dn̄o iheſu xp̄o q̄ p omibꝯ mortuus ē ¶ Plaudite etiā qꝛ dn̄s ſua grā nō merito nr̄o. Elegit dare nobis vitā eternā ſequētibꝯ ſpeciē) id ē illō qd̄ miſtica ſignificacōe (iacob quē dilexit) deus p̄-monuit .ſ. terrena dare pro celeſtibꝯ. ¶ Dn̄s nō ſolū ele-git dare nobis hereditatē ſuā ſꝫ aſcendit parare nobis locū. Aſcendit quidē dn̄s in iubilo) multoꝝ āgelo-rū ⁊ ſanctorū aſcendētiū cū eo / quo aſcendēte (audita ē vox clara q̄ſi tuba angeloꝝ dicētiū / admirātibꝯ ⁊ ſtupēti bus apl̄is. ¶ Viri galilei qd̄ ſtatis hic aſpiciētes ī celū. Et qꝛ talis ē et ſic aſcēdit. Pſallite deo nr̄o) gratias agēdo (pſallite) bonis actionibꝯ laudādo (pſallite re-gi nr̄o) ſcꝫ xp̄o nō alieno quē nō decet iſta laudatio qm̄ ſolus eſt merito qui laudes accipiat qm̄ ip̄e ⁊ vniuerſa creat ⁊ creata iugiter adminiſtrat.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Pſallite criſto ſapiēter diſcrēter et deuote nō ſolū ore ſed
corde debet merito. Omnipotētes rex vniuerſaliter co=
li) qui ſolus creator et liberator pbatur eſſe cūctorum.
Ideo etiā pſallite. quia Regnabit dn̄s ſup gētes) qui
olim ſup vnā gentē regnabat/regnabit dico quoniam iā aſ=
cendēs(ad dexterā pr̄is ſedet ſup ſedē ſanctā ſuā). ſ. a
dexteris dei et ſic nichil reſtat niſi quod om̄es ſbiciātur ei.
Nō ſolū gentes ſbiciētur ei. ſʒ etiā Principes ppłorum)
omniū(congregabūtur) p fidē et amorē cū xp̄o qui eſt(deus
abrahā) et hoc ideo quia apoſtoli dij ꝓpter iudiciariā po=
teſtatē et pticipacōe diuine grē̄ fortes fide et dilectōne
(valde a xp̄o eleuati ſūt) doctrina et ꝑtāte miracula fa=
ciendi ita ut principū colla fidei iugo ſubmitterent.

¶ Pſalmus. xlvij. in quo de multiplici commēdacōe ecc̄ie.
Propheta commendās ciuitatē ecc̄ie. pmo commēdat a di=
gnitate conditoris et a ſitu dicens.

Magnus dominus

quia dn̄s vniuerſorum ē et quia potēter oīa
facit (et laudabilis valde) ꝓpter excellētiā nobilitatis
et ſapiētie eius qui pulcra et mira facit(laudabilis quidē
in ciuitate dei nr̄i) ſcʒ ecc̄ia que ēſt fundata ī xp̄o(monte
ſancto eius) tercio commēdat ecc̄iā ab amplitudie dicēs.
Fūdatur de habitatoribus vniuerſe terre) exultantibus
de remiſſione peccatorum(nā ꝑplus iudaicus p montē) deſi=
gnatus(et ꝑplus gētilis p latera aquilonis) ſignificatus
vniti ſūt ī vna fide xp̄i ex quibus duobus ꝑplis ecc̄ia vniuſa=
lis ciuitas regis magni) ſcʒ dei conſurgit. Quarto commen=
dat ciuitatē dei a ſapiētia ciuiū que vera conſiſtit in cognicōe
dei dicēs. Deus ī domibus eius) id ē in fidelibus in quibus
habitat(cognoſcetur deus) cognicōne fidei et hoc(cum
ſuſcipiet eā) mouendo eā ad hāc gratiā.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf